

Baltic Corporation oli koonnut Siuntiossa ryhmänsä kasaan ja ottanut mukaansa kaiken tarvittavan. Samopal konepistooleja, GSM-jammerin, semtexiä, kannullisen liukua joka on tarkoitettu liukastamaan tien asvaltoitu pinta niin liukkaaksi ettei siinä pysty ajamaan kuin todella hitaasti, muutoin auton voimansiirto saisi renkaat sutimaan tyhjää ja auton luisumaan hallitsemattomasti. Autoon pakattiin myös erilaisia elektronisia laitteita sekä Venäläinen TBG-sinko. Tumman vihreä Land Rover Defender maastoauto käynnistyi ja se lähti lipumaan Siuntiosta kohti Pertunmaata. Mukanaan Baltic Corporationin neljä jäsentä Lauri Jokinen, Kostja Januškevits, Mihail Zubkov sekä Symon Turtšynov. Symon oli ryhmän elektroniikka-asiantuntija. Hän oli ollut Kosovon sodassa vetämässä viestilinjoja palkkasotilaana ja traumatisoitunut siellä pahasti. Myöhemmässä elämässä hän oli alkoholisoitunut pahasti. Kiovassa asuessaan hän oli saattanut juoda Mernaya merkkistä vodkaa litran päivässä. Lopulta hänet oli toimitettu psykiatriseen hoitoon, jossa SSRI-lääkitys oli vienyt lopullisesti hänen tunteensa. Kun hän oli päässyt ulos mielisairaalaan, oli sopivasti puhjennut Ukrainassa kansannousu johon hän oli osallistunut Viktor Janukovytsin riveissä. Viktor kun oli palkannut rikollisia ja entisiä sotilaita tappamaan mellakoitsijoita. Symon oli saanut tehdystä työstä 500 euroa päivältä. Viktorin riveissä hän oli myös tutustunut mieheen joka myöhemmin tutustutti hänet Baltic Corporationiin. Niin Symonista oli tullut palkkamurharyhmän jäsen. Symon ei ollut mikään tavallinen kaveri, vaan kylmäverinen tappaja jolla ei ollut tunteita, tai ne oli piilossa jossakin traumatisoituneen mielen syövereissä. Lauri oli valittu autonkuljettajaksi koska hän tunsu hyvin suomen tieverkoston. Auto lipui Lohjalle josta se lähti kantatie 25 pitkin kohti Hyvinkäätä. Myöhemmin Hyvinkäällä Lauri oli kertonut Venäjäksi ryhmän muille jäsenille Hyvinkäällä sattuneesta ammuskelusta, jossa oli haavoittunut naispoliisi. Miehet arvuuttelivat oliko ampuja ollut niin huono ettei saanut naiskonstaapelia hengiltä vai oliko tämän tarkoitus ollut tehdä elinikäisiä vaurioita. Hyvinkäältä auto otti suunnaksi valtatie E12 pitkin Riihimäen josta matkaa jatkettiin kantatie 54 pitkin Lahteen. Lahdessa miehet pysähtyivät Rengon ABC huoltoasemalla tankkaamaan. Tankkauksen aikana Lauri haki huoltoaseman yhteydestä olevasta Alkosta pullon Pohjan Poika Strongia. Pohjan Poika Strong on Alkon tuotevalikoimassa vahvinta viinaa mitä on. Se on 59 prosenttista. Lauri osti sitä itselleen pienen muovipullon vakauttamaan kädet ja mielen ennen ampumista. Muu ryhmä kävi noutamassa myymälän puolelta take away kahvia. Sen jälkeen matka jatkui valtatie E75 pitkin aina Heinolaan ja sieltä edelleen kohti Pertunmaata. "Nava Radal" oli saapunut Pertunmaalle ja sijoittunut Kirvesniementien ja Hartolantien risteykseen, pienelle tien pätkälle josta hän pystyi havaitsemaan kaikki tienkäyttäjät. hänen mieleensä pyöri hänen 16 vuotias poikansa joka pelasi usein Hitman nimistä peliä. Se ärsytti "Nava Radalia". Hän ei pystynyt tajuamaan miten joku voisi pitää ammattimaista tappamista hienona tai edes kiinnostavana asiana. Hän oli ostanut Heinolan Citymarketista Biotta Porkkanamehua. Siinä olevan beetakaroteenin muodossa oleva A-vitamiini paransi yönäkökykyä ja se maistui myöskin Nava Radalin mielestä hyvältä. Se piti myös verensokerin tasaisena ja oli erityisen ravitsevaa. Yönäön parantaminen oli kuitenkin porkkanamehun ostamisessa ollut avainasia. Poliisi yritti etsiä tieverkkoon sijoitettujen valvontakameroiden avulla ammattitappajien käyttämää ajoneuvoa, mutta se oli turhaa. Baltia Corporation tiesi poliisin seurantamenetelmät ja oli heti suomeen tultuaan ottanut useamman Leasing auton peiteyhteyksen nimiin. Poliisi oli myös pyytänyt armeijalta virka-apua ja Hartolasta Nokan asevarikolta oli laukaistu ilmaan Orbiteri. Tiedustelulennokki jonka tarkoitus oli etsiä Pertunmaalla piilossa oleva Jorma Mäntynen. Baltia Corporationin autossa ollut vakoilulaite havaitsi taivaalla liitävän tiedustelulennokin, juuri kun he olivat olleet kääntymässä valtatie E75 Hartolantielle. Lauri ei ollut onnekseen kerennyt laittamaan edes vilkkua. He

jatkoivat matkaa suoraan kohti Jyväskylää ja luopuivat tehtävästä. Heidän perässään oli ajanut pakettiauto joka oli suomen rekisterissä. Kuljettaja ja matkustajat tosin olivat Liettuasta, Latviasta ja Virosta. He olivat menossa tekemään kesämökki- ja asuntomurtoja Pertunmaalle. Heillä ei ollut hajuakaan edellä ajaneesta autosta tai meneillään olevasta operaatio Hakkapeliitasta. Heidän yhteistyö kumppani oli tiedustellut sopivia murtokohteita viikkoa aikaisemmin. Kyseessä oli hyvin perinteinen asuntomurtoihin erikoistunut liiga. He toimivat Hit and Run tyylistä. Se on rikoksen tyyllisuunta, jossa toimitaan noudattaen kaavaa, jossa kohteeseen isketään ja sen jälkeen ryöstösaaliin kanssa poistutaan paikkakunnalta tai kokonaan maasta. Poliisi tuntee tyyllisuunnan tapana, jossa tekijät tulevat suomen rajojen ulkopuolelta ja tekevät useita samankaltaisia anastusrikoksia hyvin nopeaan tahtiin eri puolilla Suomea ja poistuvat sen jälkeen nopeasti maasta. Pahaksi onnekseen Nava Radal uskoi pakettiauton olevan ammattitappajien käyttämä kun se kääntyi Kirvesniementielle. Nava Radal odotti hetken ja käynnisti sitten Skodan. Hän lähti ilman ajovaloja pakettiauton perään ja havaitsi että se suorastaan etsi jotakin. Nava Radalin vaisto sanoi että hän oli tunnistanut kohteensa. Jorma Mäntynen istui slaavikyykyssä mummonmökin edessä tupakalla kun hän kuuli kahden auton moottorit. Jorma sinkosi itsensä puolijuoksuun kohti metsää ja veti samalla Berettansa esiin, vetäen luistin taakse niin että patruuna työntyi patruunapesään ja oli piipussa valmiina ottamaan iskurin iskun vastaan ja syöksymään rihlojen pyörittämänä ulos piipusta. Metsän reunassa Jorma lähti juoksemaan niin kovaa risujen ja kantojen lomassa yhä syvemmälle metsää. Taivaalla kaartelevan tiedustelulennokin lämpökamera oli havainnut Jorman jo aikaisemmin ja oli lähtenyt seuraamaan häntä hyvin tarkalla videokuvauksella. Hartolassa puolustusvoimien tiedustelutoimintaan erikoistunut ryhmä oli hakenut poliisin tietokannasta Jorman pidätyskuvan vuodelta 1999 ja vertasi sitä nyt Orbiterin välittämiin kasvokuviin. Ne täsmäsivät ja puolustusvoimat kertoi parasta aikaa Sisä-Suomen Poliisilaitoksen kenttäjohtajalle mistä Jorman voisi käydä hakemassa. Asuntomurtoihin erikoistunut liiga oli havainnut taustapeleistä Nave Radalin kuljettaman Skodan, jossa ei ollut lainkaan ajovaloja. He pysähtyivät siinä luulossa että takana ajava oli joku paikallisen kylätoimikunnan "kylä-poliisi". He päättivät antaa hänelle opetuksen. Isokokoinen pakettiauton kuljettaja pysäytti pakettiauton ja veti käsijarrun päälle. Hän nousi autosta ulos mustaan Adidaksen verryttelyasuun sonnustautuneena ja otti auton oven sivutaskusta teleskooppipampun joka oli ostettu Tallinnasta Merekeskuksesta. Se oli hankittu mukaan mahdollisia isäntiä vastaan. Heillä oli myös Co2 toiminen ilmapistooli ja kaasusumuttimia mahdollisia koiria vastaan. Nava Radal avasi nopeasti autonsa oven ja nousi ulos autosta, samassa lähti lyhyt sarja joka kuulosti suhinalta ja Adidaksen verryttelyaseen iskeentyi 8 reikää rintaan sekä selkään kun luodit kulkivat miehestä lävitse. Muutamalla juoksuaskeleella Nava Radal oli ennättänyt pakettiauton kuljettajan oven viereen ja ampui jokaiseen autossa olijaan tuliannoksen, repien miesten sisäelimet samanlaiseksi soseeksi kuin mitä S-market myy tomaattikastike nimellä. Tappamisen jälkeen Nava Radal nousi Skodaan, käynnisti ajovalot ja peruutti muutaman kymmentä metriä ja nousi uudelleen ulos autosta. Hän käveli pakettiauton luokse ja poimi taskustaan käsikranaatin. Sen tarkoitus oli tehdä raadoista tunnistamattomia tavanomaisen poliisin silmissä ja samalla olla mediahuomion takia ilmoitus huumeorganisaatiolle kuinka heille käy kun he alkavat isottelemaan suojelupoliisille. Nave Radal nosti pakettiauton ulkopuolelle ampumansa miehen kuljettajan paikalle. Mustaan nahkahansikkaaseen verhoiltu käsi irroitti käsikranaatista sokan ja heitti kuljettajan ovesta käsikranaatin autoon sisälle, paiskaten samalla auton oven kiinni. Kahdessa sekunnissa Nave Radal oli ennättänyt pinkaisemaan kymmenen metrin päähän pakettiautosta. Käsikranaatin

sytyttimessä oli 10 sekunnin viive. Se kun oli tarkoitettu juuri tämän kaltaiseen toimintaan. Kun Nave Radal oli jo miltein Skodan luona, kuului korvia repivä pamaus ja hämärän tummentama metsä valaistui sekunnin murto-osassa kirkkaaksi kuin keskikesäinen pilvetön päivä. Pakettiauto ja siellä olleet ruumiit hajosivat kappaleiksi ja ruumiiden nesteet haihtuivat ilmaan paineen mukana joka levitti pakettiauton osia pitkin ympäristöä. "Syyllistyinkö ympäristörikkokseen", Nave Radal mietti humoristisesti ja hävisi autoineen Kirvesniementieltä. Ilmassa ollut tiedustelulennokki oli kuitenkin hänen yllään ja lähetti tietoa räjähdyksestä armeijan tiedusteluryhmälle joka informoi asiasta poliisia. Poliisi alkoi välittömästi kasaamaan vaativan tilanteen paikallista ryhmää kasaan ja tiedotti vaativien tilanteiden erikoisryhmää että luvassa olisi vaativa kiinniotto. Tiedustelulennokki seurasi Nave Radalin kuljettamaa Skoda Octaviaa ilmasta Kuortin ABC:n yläpuolella noin 600 metrin korkeudesta. Se välitti parhaillaan ajoneuvorekisteritunnusta ja kun tunnus saatiin armeijan tiedusteluryhmän tietoon, kirjaantui armeijan ja poliisin tietojärjestelmiin toimenpidekielto ja merkintä että auto oli Suomen valtion käytössä eikä sitä saanut pysäyttää missään tapauksessa. Nave Radal palasi rauhallisesti ajaen takaisin Helsinkiin Classista musiikkia kuunnellen ja palautti Skodan Ratakadulle, ottaen oman autonsa tilalle. Hän meni kotiin ja oli kuin mitään ei olisi tapahtunut. Kaiken tapahtuneen keskellä tavallinen poliisi oli aivan sekaisin. He pohtivat mitä oli tapahtunut ja he olivat poliisihallitukseen yhteydessä. Poliisiylijohtaja oli kieltänyt Sisä-Suomen poliisia puuttumasta tilanteeseen muutoin kuin aloittamalla rikospaikkatutkinnan räjähtäneen pakettiauton luona. Skodasta tai sen kuljettajasta tai tiedustelulennokin tekemistä havainnoista kertominen julkisuuteen rikkoisi tapaukselle asetettua salausta ja toisi ilmiantajalle syytteen maanpetoksesta sekä valtiopetoksesta. Tapaus julistettiin tapahtumien osalta salaiseksi, ja julkisuuteen annettiin räjähtäneestä pakettiautosta sellainen kuva että kyseessä oli rosvoporukka joka oli varastanut louhintatyömaalta räjähteitä ja räjäyttänyt pakettiauto ilmaan vahingossa, kuollen koko kopla itse mukana. Jorma Mäntynen onnistui pakenemaan kaiken hälinän keskellä ja saapui ennen keskiyötä Jyväskylään, joka vaikutti Jorman mielestä liian hiljaiselta. Hän oli tosin tottunut Helsingin vilskeeseen, mutta käynyt Jyväskylässä aikaisemminkin. Jorma tiesi että hänen kuvansa oli julkisuudessa ja hänet tunnistettaisiin hotelleissa joita poliisit tällaisissa tapauksissa seurasi kuten juna- ja bussiasemien valvontakameroita. Jorma piti päänsä alhaalla ja nousi linja-autoon jonka määränpää oli Rovaniemi.